

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XLV. De legibus quibus sacrificia quidem prohibebantur; Ecclesiae verò construi jubebantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

tinuò exsecutioni mandata sunt: & cuncta iis quæ crudelitas tyrannica præsumperat, contraria gerebantur. Fruebantur Imperatoris beneficentia, hi quibus id lege concessum erat.

CAPUT XLIV.

Quomodo Christianos ad regendas provincias promoverit, & paganos sacrificare prohibuerit.

POsthaec Imperator serio manum operi admovit. Ac primum quidem in singulas provincias eos Præfides ut plurimum misit, qui salutari fidei dicati essent. Quod si qui corum Graecæ superstitioni dediti esse viderentur, iis veritum erat sacrificare. Eadem lex illis etiam imposta est qui dignitate Præfides anteibant, iisque adeo qui summum honorum fastigium & Præfecturę Prætoriane potestatem obtinebant. Aut enim siquidem Christiani essent, iis concedebat ut nominis sui appellationi convenientia gererent. Aut si aliter affecti essent, ne simulacris sacrificarent, præcipiebat.

CAPUT XLV.

De legibus quibus sacrificia quidem prohibebantur, Ecclesia vero constituitur habebantur.

EXinde duas leges uno eodemque tempore sunt emissæ. Altera quæ detestanda idolorum cultus sacrificia, per urbes olim & per agros passim fieri solita, prohibebat; ita ut nullus deinceps nec statua deorum erigere, nec divinationes & hujusmodi vanas artes attentare, nec victimas cædere auderet. Altera lex quæ oratoriorum fabricam in sublime erigi, & ecclesias Dei tam latitudine quam longitudine ampliores effici præcipiebat; perinde ac si universi ut ita dixerim homines insanâ multorum Deorum observantiâ è medio sublatâ, in posterum accessuti essent ad Deum. Hæc Imperatorem sentire; hec ad cuiusque Provinciæ Præfides scribere, religiosa divini Numinis observantia impellebat. Illud præterea lex continebat, ne pecuniis largiendi parcerent; sed ut ex Imperialibus thesauris sumptus ad eodium sacrarum exstructiōnem depromerentur. Quinetiam ad cuiusque loci Ecclesiarum Antistites istiusmodi literæ scribebantur: cuiusmodi etiam ad me scribere dignatus est. Ealque primas ad me nominatim litteras dedit.

A διηγοεθμένα. καὶ πάντ' ἐπράγετο ταῦτα τοῖς μηρὸν ἐμπροσθεν τῷ δὲ τυχομένῳ μότητο τετολμημένοις. απῆλαντα τεβολικῶν δωρεῶν, οἷς ταῦτα νενομοθετηται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ'.

Οἱ τὸς ἀρχοταρχεῖσι τροπῆς, οἱ δέκατην τὸ δύετον αὐτοῖς ἀποτελεῖσι.

Mεταβὰς δὲ εἰς τέταρτην βασιλεὺς, πριμάτων ἀνεργῶν ἡπτέτο. καὶ πρώτα τοῖς καὶ ἐπαρχίας διηρημένοις ἔνθετον γῆρας κατέπεμπε, τῇ σωτηρίᾳ πίσι καθιστάνεταις τὰς πλείστους ὅσιος ἐπαλιζεῖσι τοῖς τέτοιοις δύετον αὐτοῖς. ὁ δὲ αὐτὸς λιγότερον τὸν ὑπεκειμένων τὰς ἡγεμονικὰς χαρακτηριστικὰς, οὐδὲ τὴν ανωτάτην τιλέπαρχον διεπιφότων ὕξεσται. ἡ γῆρας τανός θυτή, ἐμπρέπειν ἐδίδε τῇ τροφήσια. ή διακειμένοις ἐτέρως, τὸ μὲν εἰδώλιον παρήγειλεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'.

Πειρόμαν καὶ ιερῶν μην Θυσίας, αἰκοδομήσι εἰδώλιον ἀποστρέψατο.

Eπειρόμαν δύο καὶ τὸ αὐτὸς ἐπέμποισαν. Εἰ μὴ εἴεγων τὰ μυσταρά καὶ πόλεις καὶ χώρας τῷ παλαιὸν σωτειλερεμένοις φέρεταις. ὃς μὴ τε ἐγέρσεις ξούνων ποιεῖ τὸ μᾶν, μῆτε μαντεῖας καὶ ταῖς ἄλλαις σφραγίαις Πτιχεῖρεν, μῆτε μὴν δύετον καθέλει δένεται. ὁ δὲ τῶν εὐκηπτῶν οἰκων τὰς αἰκοδομὰς ψήνει. αὐξεῖν τε καὶ εἰς πλάτος καὶ μητροπολικήσιας Φθεός σιγαρούνειν. ὥστε μελόνων τοῦ Θεοῦ χρεὸν εἰπεῖν αἴτανταν αἰτιαπων Φλωιπός τοισικείσθε, τῆς πολυθείας εἰποδῶν ἡγεμόνης. τοιασταὶ γοφοῦνται καὶ γράφειν τοῖς καὶ τόπον αρχαῖσι, βασιλεῖς αὐτὸς πεῖται τὸν Θεὸν ἐντὸν γῆρας οὐσίας χειμαστοῦ μὴ φέδειδε δόσεως, αλλὰ δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλικῶν Θησαυρῶν, τὰς Πτικοκλασπούσας εἰχεῖν ὄνομα. οὐδὲ γράφεται δὲ καὶ τοῖς Κατόπιον τῷ Εικονοστάτοις πολεμοῖς, ὅποιαὶ καὶ ίμιν Πτισέλλεις ἦξισ, πεντήν τηλεῖς εἰς ημέτερην πολεμούσαπον γραφοῦνται πεμψάμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'